

Hoe Katholieke Kinderen Opvoeden

Sectie I: Weig Katholiek Kinderadvies

Perspectief van een Wieg Katholiek: Pagina's 3-5

Sectie II: Veelgestelde Vragen Van Ouders

Waarom kinderen de kerk verlaten?: Pagina's 7-8

Sectie I: Weig Katholiek Kinderadvies

Perspectief van een Wieg Katholiek

Het mooiste geschenk dat een vader aan zijn dochter kan schenken:

“Ik ben geboren, opgegroeid en gevormd in het katholieke geloof. Al op jonge leeftijd vond ik dat er te veel vragen onbeantwoord bleven. Ik begreep toen nog niet dat ik die antwoorden voor mezelf moest zien te vinden. Mijn geloof raakte heel versnipperd; sommige dingen nam ik aan, andere wees ik af, zonder er veel over na te denken.

Niet zo lang geleden is mijn geloof in God hersteld. Het kwam toen mijn vader overleed. In die periode heb ik veel en intensief nagedacht over zijn leven en over de subtiele maar diepgaande invloed op het mijne. Hij was een man die, puur en alleen door zijn voorbeeld, voortdurend blij gaf van zijn onwankelbaar geloof in God. Tot op het moment dat hij zijn laatste adem uitblies, mocht ik als het ware getuige zijn van zijn geloof in God en de katholieke Kerk.

Op mijn reis door dit leven leek ik eigenlijk meer op een eenzame voorbijganger die alles vanaf de zijlijn bekijkt, dan op iemand die daadwerkelijk deelneemt aan die reis. Het heeft echt wel even geduurd voordat ik doorhad dat er al mijn gehele leven subtiele tekenen waren van de gebeden die mijn vader voor mij bad.

Eigenlijk ben ik al heel mijn leven, onbewust, getuige van zijn geloof geweest. Hij heeft mij de allermooiste schat gegeven die een vader zijn dochter kan schenken: zijn compromisloze geloof in God. Tegenwoordig ben ik actief in de Kerk en ik ben zo dankbaar dat ik Hem weer heb gevonden.”

Onderschat noot de kracht van het gebed van een moeder:

“Ik ben als katholiek opgegroeid en bezocht katholieke scholen. Maar toen ik zo'n 21 jaar was, verliet ik de katholieke Kerk. Nu, 25 jaar later, ben ik weer thuis!

In mijn studietijd ging ik naar de dichtstbijzijnde kerk, een protestantse kerk, en dat bleef ik doen toen ik terugverhuisde naar New York. Maar eigenlijk voelde ik me er nooit thuis. Mijn moeder, die zoals ik me later realiseerde al die tijd voor me was blijven bidden, nodigde me steeds opnieuw uit weer mee naar de kerk te gaan. Eerst verzette ik me, maar langzaam opende de h. Geest mijn hart voor wat mijn moeder mij probeerde te zeggen.

Ik ben gaan lezen, heb op het internet van alles opgezocht en keek naar de Amerikaanse zender EWTN. Zo kwam ik erachter dat alle bezwaren die ik tegen de katholieke Kerk had, eigenlijk ongegrond waren. Na 25 jaar woonde ik weer een H. Mis bij. Daarna heb ik nog vele gesprekken gevoerd met de parochiepriester. Met een overtuigd en vrij hart trad ik als het ware opnieuw toe tot de Kerk. Ik was thuisgekomen.”

Als kind was ik altijd in de kerk:

“Toen ik kind was, was er bij ons in de kerk altijd wel iets te doen. Of het nu een novena voor een bepaalde intentie was, een begrafenis voor mensen die we niet eens kenden of welke activiteit dan ook, mijn ouders namen altijd deel. Toen ik half dertig was en mijn eigen gezin had, raakte ik teleurgesteld in mijn geloof.

Mijn vader, die elke dag naar de mis ging, was actief als lector enz. Op een gegeven moment kreeg hij een hartaanval, leek daarna aan de beterende hand, maar overleed toch nog vrij plotseling. Ik kon niet begrijpen hoe God zo'n goede man kon

wegnemen, en ik verliet de Kerk. Hoewel ik ervoor heb gezorgd dat alle drie mijn kinderen gedoopt zijn, hun eerste Communie en Vormsel hebben ontvangen, gingen ze nooit naar de kerk omdat ik dat ook niet deed.

Vier jaar geleden overleed mijn moeder. En toen heb ik ervaren dat ik nergens rust of troost vond, behalve in de Mis. Ik ontdekte een innerlijke vrede die al die jaren afwezig was geweest. Sindsdien ben ik trouw aanwezig in de Mis. Mijn kinderen gaan niet naar de kerk en ik wijt dat aan mijn eigen beslissing, jaren geleden, om de Kerk te verlaten.

Het heeft mij sterk aan het denken gezet en ik vertel het ook aan vrienden: denk heel goed na wanneer je de Kerk loslaat en wat de gevolgen ervan kunnen zijn. Zo'n vraag als 'Waarom gebeuren er slechte dingen met goede mensen?' valt bijna niet te beantwoorden en speelt dan ook vaak een rol in de beslissing je geloof achter je te laten. Maar het is juist belangrijk op de momenten dat je zelf geen antwoord hebt, te beseffen dat het geloof je troost kan bieden.

Bovendien kunnen je beslissingen grote gevolgen hebben voor de mensen om je heen. Als het gaat om geloofsopvoeding is de voorbeeldrol van de ouders essentieel. Kinderen zijn de beste imitator. Het is een stuk verantwoordelijkheid dat ouders voor hun kinderen dragen. Ik heb het gezien bij mezelf: mijn ouders droegen die verantwoordelijkheid en ik pluk er de vruchten van. En ik zie nu bij mijn kinderen dat ik die verantwoordelijkheid in hun kinderjaren niet heb genomen."

De voorbeelden hierboven komen van een Amerikaanse site over het katholieke geloof.

Sectie II: Veelgestelde Vragen Van Ouders

Perspectief van een Wieg Katholiek

Waarom kinderen de kerk verlaten:

- ❖ “Als wieg-katholiek heb ik vrienden en broers en zussen gehad die katholiek zijn opgevoed, maar de kerk hebben verlaten. Vanuit het perspectief van mijn oudere broers en zussen zeggen ze het omdat ze het gevoel hadden dat onze ouders het hun 'opdrongen' en ze nooit echt voor zichzelf konden kiezen. Ik denk dat het beste wat ouders kunnen doen, is hun kinderen het katholieke geloof te leren, ze naar de mis te brengen, enz., maar hen niet te dwingen het vormsel te nemen. Dit is wat mijn ouders met mij deden (jongste - ze hadden wat geoefend), en het werkte als een charme. Ik had geen behoefte om te 'rebelleren' zoals mijn oudere broers en zussen, en ik begreep dat God in mijn hart was.”

- ❖ “Ouders moeten vertellen waarom ze katholiek zijn en wat het geloof voor hen betekent. Ik wist dat katholiek zijn deel uitmaakte van mijn familiegeschiedenis en dat het me verbond met alle vroegere en toekomstige generaties van mijn familie. Ik was er altijd trots op katholiek te zijn, want ik was er altijd trots op deel uit te maken van mijn familie.”

- ❖ “Van jongs af aan legden mijn ouders uitstekend uit waarom ze katholiek waren. Mijn vader zei altijd: 'Als Christus een universele kerk heeft gemaakt, waarom zou ik die dan verlaten? De kerk zal nooit volmaakt zijn omdat ze uit gebrekkige mensen bestaat (zoals ik). Maar het is de enige kerk die Christus heeft gesticht. Ik ben niet katholiek vanwege de mannen die erin zitten. Ik ben katholiek vanwege de goddelijke delen van de kerk. Ik ben katholiek

omdat Jezus de sleutels van het Koninkrijk der hemelen aan Petrus en niemand anders overhandigde. Ik ben katholiek omdat hetatholicisme waar is.' Omdat ik begreep waarom mijn ouders katholiek waren, begreep ik waarom ze me in het geloof opvoedden. Ik begreep dat de kerk tijdens de Reformatie naar de eisen van Luther was opgestegen en haar corrupte wegen had hersteld. Ik ben altijd dankbaar geweest katholiek te zijn en deel uit te maken van Jezus' Kerk."

- ❖ "Mijn ouders maakten katholiek zijn altijd leuk en opwindend: van het tonen van de verwijzingen naar hetatholicisme in de Hobbit tot het spelen van 'mis' met ons, ik begreep dat hetatholicisme overal om ons heen is. Ze hielpen me de schoonheid van hetatholicisme te zien."

- ❖ "Mijn ouders hebben katholiek zijn geen verplichting gemaakt. Mijn ouders legden uit dat ze het beste voor me wilden, net als met alle dingen, en waarom ze vonden dat hetatholicisme de beste religie was en het veiligst voor mijn ziel. Ik respecteerde hen daarvoor, en ik ben nog steeds een praktiserend katholiek vandaag."

URL Bronnen:

http://katholiekgezin.nl/geloofsopvoeding-jouw-voorbeeld-telt/?option=com_content&task=blogcategory&id=25&Itemid=84